

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311723648/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

Derpaa skred han løs paa Bordet midt i Forhallen, hvor Formiddagsposten laa, brækkede sine Breve og læste dem.

Fru Grossmann var overvældet af sin permanente Forbavselse over Halling: «Saadan et Menneske! At han ikke siger Goddag paa anden Maade, nu han ikke har set Dem i to Aar!»

Halling var bleven færdig med sin Læsning: «Jeg er fornærmet over, at Du ikke med Brevposten har underrettet os om dit Komme! Ellers havde Fru Grossmann sendt den lille Bulgarer ud for at tage imod Dig, eller Hr. Nagasaki, ogsaa kaldet Orientens Blomst -- hvad der for Resten ogsaa skal være Navnet paa Miss Clarkes Skønhedsvand, efter hvad Pigen Anna meddelede mig,» tilføjede han mildt belærende til Fru Grossmann, der vilde til at intervenere med et af sine sædvanlige Indignationsudbrud.

Saa stak han Armen ind under min og trak mig af Sted, op til sine Værelser, af hvilke det ene for nogle Dage kunde overlades til mig.

«Spiser De lunch med Klokken 1,» raabte

Fru Grossmann efter os i Korridoren, «der er Roastbeef med Peberrod» -- og bric.»

«Nej Tak, vi gaar begge to!» — —

Efter at vi havde faaet passiret os dygtigt ud i en Time eller to, maatte Halling af Sted paa en Visit, og jeg brød mig ikke om at køre med ham i den Retning, han skulde. Til Middagen Klokken seks vilde vi ses i Pensionatet, saa benyttede jeg Tiden saa længe til at spadserc.

Der er en ubestridelig Charme ved at komme første Gang til et fremmed Sted; men den mere kræsné foretrækker dog i Længden at komme igen derhen, hvor han vel er fremmed, men har været før. Jo ældre man bliver, jo finere Nydelser faar man af det mangfoldige Idéforbindelsernes Spil, som man har gaaet og samlet Materiale til i hele sit foregaaende Liv; og intet føder Idéforbindelser i saadan Friskhed og Mængde som netop dette paa Rejse at komme til uvante Steder, hvor man dog er kendt fra tidligere Tid. Tingene er ikke saa dagligdags, at man passerer dem sløvt forbi; de springer i Øjnene, og man opdager straks Forskellighederne fra forhen; Min-